

Heliga Trefaldighets dag 2023

Förra söndagen firade vi pingst. Den helige Ande har givits till kyrkan som hennes själ som skall leda henne i den fulla sanningen. ”Skänk oss den sanna tron” bad vi i dagens kollektbön när vi idag får fira den fulla och sanna tron på Gud den Heliga Trefaldigheten. Vi hade aldrig kunnat lista ut av oss själva att Gud är både gemenskap och enhet, både en och tre. För vårt mänskliga förstånd en gåta, men för vårt mänskliga hjärta en gåva. Gud är i sig själv kärlek mellan Fadern och Sonen i den helige Ande. Denna kärlek är ingjuten i oss genom vårt dop. Vi har blivit ett heligt tempel där Gud själv bor. I varje ögonblick kan vi tillbe denne Gud och finna vår glädje och styrka i honom. Vi är bebodda och inte ihåliga inombords, säger den heliga Teresa av Avila. När detta verkligen går upp för oss förändras allt i vårt liv. Vi är inte längre ensamma och utslängda i ett ödsligt och farofyllt universum. Vi har universums skapare inom oss. Vi är bebodda och uppfyllda av kärlek.

Ibland tar det tid innan en kristen vågar lita på allt det som vår tro på den treenige Guden innebär. Det är liksom för stort och överväldigande. Det är också meningen att vi skall gripas av förundran och beundran för den Gud som övergår allt vad vi vågar tänka och föreställa oss. Vi kan bara falla ner i ordlös tillbedjan och överlåta oss åt honom. Redan i det gamla förbundet ser vi att dess heliga anade något om Guds oändligt upphöjda härlighet. ”Herren! Herren! – en stor Gud, barmhärtig och nådig, långmodig och stor i mildhet och trofasthet! (2 Mos 34:6). Mose måste falla ner mot jorden och tillbe den Gud som kommer honom till mötes. Så fortsätter det i alla tider. Inför Guds mysterium måste vi alla tillbe och lovsjunga, Inga ord räcker till för att uttrycka vår vördnad för hans härlighet. Samtidigt finns det ingen som är oss närmare och visar större mildhet och godhet mot oss än denna över allt upphöjde Gud som tagit sin boning i oss svaga och bräckliga varelser.

I allt som Jesus säger och gör pekar han tillbaka på sin Fader. Han som är Faderns Son av all evighet har blivit människa för att uppenbara sin himmelske Fader för oss, så att han också kan bli vår Fader. Vi blir delaktiga av Sonens innersta relation med Fadern genom vårt dop. Vi får dela Sonens kärlek och bön till hans Fader. Vi dras in i denna inre relation inom Treenigheten. Den helige Ande drivar oss allt djupare och längre in i det treeniga livet. Det är en av Andens allra största gåvor att han uppenbarar Guds inre verklighet och gör oss delaktiga av den genom den heliggörande nåden. Mer och mer kan vi förvandlas av denna nåd. Mer och mer kan vi bli hemmastadda i Guds inre liv. Mer och mer kan vi bli likgestaltade med Sonen, så att Jesus blir synlig i oss, låter sig höras genom det vi säger och så hjälper varje människa som kommer i vår väg att möta Jesus.

Sonen pekar alltid tillbaka på Fadern. När vi lyssnar till evangeliet med öppet sinne och öppna öron, märker vi att Jesus inte säger så mycket om sig själv utan hela tiden vill inrikta oss på Fadern. Han vill dela sin Fader med oss. Han vill dra oss in i sin egen kärleksrelation med Fadern. Det är Andens stora uppgift att dra oss allt djupare in i detta treeniga kärleksmysterium.

Varje gång vi gör korstecknet gör vi det i Faderns och Sonens och den helige Andes namn. Hela mässans liturgi är präglad av vår tro på Treenigheten. ”Nåd från vår Herre Jesus Kristus, kärlek från Gud och gemenskap från den helige Ande åt er alla” (2 Kor 13:13), skriver Paulus och i mässans början är det själva välkomsthälsningen som vi får ta emot. Allt i den kristna tron och livet är präglad av tron på Treenigheten. Vi kan alltid tränga allt djupare in i denna tro och förvandlas av den. Kyrkan är en avbild av Treenigheten. Allt i henne skall återspegla detta mysterium och hjälpa oss att ta till oss denna Guds inre hemlighet, som har yppats av Jesus och blivit förkunnad av kyrkan genom alla tider och i alla länder under jorden.

Samtidigt vet vi att treenighetstron inte delas av andra troende. Judar och muslimer tillber Gud men har inte fått nåden att ta emot den fulla tron på den treenige Guden. Men ändå kan man märka att troende av andra religioner ibland börjar närma sig vår tro på Treenigheten. Gud är större. Vi kan aldrig få honom helt i vårt grepp. Han övergår våra kategorier i alla avseenden. Singularis och pluralis kan aldrig fånga i hans mysterium. Inte substantiv och verb heller. Alla tankebanor i vår mänskliga hjärna kommer till korta inför den sanne och treenige Guden. Vårt svar är bara tillbedjan och jublande tacksamhet att han är mer, större och inte kan katalogiseras utifrån våra mått och insikter.

”Gläd er, mina bröder, och låta mina förmaningar göra er alltmer felfria, var eniga och håll fred, så skall kärlekens och fridens Gud vara med er” (2 Kor 13:11). Vi kristna måste återspegla och avbilda Guds inre verklighet genom att leva i kärlek och frid. Dopets nåd har gett oss delaktighet i Guds eget liv. Konfirmationens nåd hjälper oss att växa in allt mer och mer i detta treeniga liv och förvandlas av det. Sedan blir det vår uppgift att i det konkreta och vardagliga liv vi lever försöka översätta detta inre mysterium i ord och gärning. Vi är alla kallade att lysa upp världen med den fulla och sanna tron på den treenige Guden. Vi får dela med oss av den ofattbara skatt som vi har fått helt utan egen förtjänst. Vi behöver ständigt ny nåd genom sakramenten för att få kraft att växa in mer och mer i den treeniga kärleken och sedan sprida den genom allt vad vi är och gör.